

Bárth Dániel etnográfus, történész; egyetemi tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán (1995–2000) végezte. Doktori (PhD) fokozatát 2004-ben szerezte meg. Az utóbbi évtizedben – ösztöndíjasként – Ausztriában és Németországban végzett kutatómunkát. Egyetemi oktatói munkáját 2001-ben kezdte meg, előbb megbízott előadóként, majd 2003 és 2005 között az MTA-ELTE Folklor Szövegelemzési Kutatócsoport tudományos munkatársaként tevékenykedett. 2005 szeptemberétől az ELTE BTK Néprajzi Intézetében működő Folklore Tanszéken adjunktusként dolgozott. 2010-ben habilitált. 2011. május 15-től ugyanott egyetemi docens, július 1-től a Folklore Tanszék vezetője.

Kutatásai középpontjában a népszokások és a népi vallásosság történeti kérdései állnak. Vizsgálatai leginkább a kora újkor egyházi forrásaira irányulnak. Önálló kötetei: Tiszaalpár (Bp., 2002); Esküvő, keresztelő, avatás. Egyház és népi kultúra a kora újkori Magyarországon (Bp., 2005); Exorcizmus és erotika. Egy XVIII. századi székelyföldi ördögűzés szokatlan körülményei (Kecskemét, 2008); Benedikció és exorcizmus a kora újkori Magyarországon (Bp., 2010).